

А. Юшкевич

**Литовский словарь с толкованием слов на
русском и польском языках**

Том 1. Выпуск 2

**Москва
«Книга по Требованию»**

УДК 030
ББК 92
А11

A11 **А. Юшкевич**
Литовский словарь с толкованием слов на русском и польском языках: Том 1. Выпуск 2 / А. Юшкевич – М.: Книга по Требованию, 2024. – 398 с.

ISBN 978-5-458-27646-7

ISBN 978-5-458-27646-7

© Издание на русском языке, оформление
«YOYO Media», 2024
© Издание на русском языке, оцифровка,
«Книга по Требованию», 2024

Эта книга является репринтом оригинала, который мы создали специально для Вас, используя запатентованные технологии производства репринтных книг и печати по требованию.

Сначала мы отсканировали каждую страницу оригинала этой редкой книги на профессиональном оборудовании. Затем с помощью специально разработанных программ мы произвели очистку изображения от пятен, клякс, перегибов и попытались отбелить и выровнять каждую страницу книги. К сожалению, некоторые страницы нельзя вернуть в изначальное состояние, и если их было трудно читать в оригинале, то даже при цифровой реставрации их невозможно улучшить.

Разумеется, автоматизированная программная обработка репринтных книг – не самое лучшее решение для восстановления текста в его первозданном виде, однако, наша цель – вернуть читателю точную копию книги, которой может быть несколько веков.

Поэтому мы предупреждаем о возможных погрешностях восстановленного репринтного издания. В издании могут отсутствовать одна или несколько страниц текста, могут встретиться невыводимые пятна и кляксы, надписи на полях или подчеркивания в тексте, нечитаемые фрагменты текста или загибы страниц. Покупать или не покупать подобные издания – решать Вам, мы же делаем все возможное, чтобы редкие и ценные книги, еще недавно утраченные и несправедливо забытые, вновь стали доступными для всех читателей.

E, e; Ę, Ę.

E, междометие, выраждающее удивление, укоризну, угрозу; wyraża zadziwienie, naganę, wątpliwość, groźbę. E, kañ (ką) tu kalbi? Sēne supūkusi īštare: «E, tu vélnių kēkše». E, tu kinka. E, eik šen.

Ėda, -os, f. ńda; jedzenie. Bùva piŕšlui ēda, píja (nonouka) ir lēba (шумное веселье).

Ėdaī, imper., ńnū; jedz. Nu, šuniē, ēdaī, ēdaī. v. ēsti.

Ėdailoti, -lóju, -lójau, ństъ часто но-немногу; jeść często po trochę. v. ēdinēti.

Ėdałas, -ła, m. кормъ, ńda; pokarm. jadło.

Ėdējis, -ja, m.; -ja, -jos, f. ńdokъ (вся-кii, кто садится за столъ, чтобы ństъ); jadacz. Pas jumīs daūg ēdējų.

Ėdýbos, -bų, f. plur. ńda (отъснение); jedzenie (czynność). Kad dvi asabī ēda keimari, bus ēdýbos.

Ėdikas, -ka, m.; -ke, kës, f. ńdokъ; притыннителъ, уннитетель; jadacz; ciemieżca, gnębiciel. Tas pōnas tīkras ēdikas sàva žmoniū.

Ėdinēti, -nēju, -nējau, ństъ часто но-немногу; jeść często po trochę. v. ēdailoti.

Ēdinti (= ēdinti), -nu, -nau, ńdavatъ ństъ, кормитъ; dawać jeść, karmić. Ar žirgeli ēdinai? Bałañdis sàva vaīkus ēdin. v. ēsti.

Ēdis, ēdžia, m. ńda, ńnū; jadło, pokarm. Koks ēdis gavēnio. Priē ēdžia lōzna, lēpnas sēnis, t. y. maž te-válga.

Ēdlývas, -va, сварливый, брюзгливый; swarliwy, gderliwy. Sēnis ēdlývas kīta ēda.

Ēdmenē, -nēs, f. състные припасы (or dopory); wiklasy, zapas jadła (na drogę). To skrýnio sudēta māna ēdmenē: dūna, sūrei, sviēstas, mēsa ant kēla (= keliōnei).

Ēdra, -rōs, f. все съдебное, ясно; wszystko, so się daje zjeść, jadło.

Ēdra ūra vālgomas dāiktas. Rude-nóp ūra ēdros dēl piēmeñs ant īaū-ka — žirnei, pūpos.

Ēdrýnas, -na, m. ńdokъ расценія; gatunek rośliny. Ēdrynēlei geļtonaī žýdi.

Ēdrinēti, -nēju, -nējau, ńdavatъ ńnū корма, добычи; пастись; żerować; paść się. Stīrna ēdrinē.

Ēdrō, междометие, выраждающее побуждение къ ńdъ (изъстный при-пъзъ пастухоз); wyraża zachętę do

jedzenia. Ėdrō, karvùtēs, ēdrō, dūste piénùka, daugiañ dūste. *v.* īdra, īdrinēti, īdrùs.

Ėdrùs, -rī, *неразборчивый* *oż nōn;* *прожорливый;* *niewybredny,* *nie-powściągliwy w jedzeniu, żarłoczny.* Kurs žmōgus, gývolis daug īda, tas īdrùs. Kas īdrùs, tas rajùs.

Ėdū, īdeñs, m. *костоподь;* *normopoda;* *próchnienie kości;* *zanogcica.* *v.* īandūnis, liežūnis.

Ėdžia, -os, c. *тунеядец,* *дармоподь;* *pasozyt,* *darmozjad.* Žmōgus, kurs īda svētimā prōciā, vadīnas īdžia. *v.* īsti.

Ėdžios, īdžių, f. plur. *ясли;* *jasła.* Dēk ī īdžias šiēna arkláms..

Ėdžiotis, -ójūs, -ójaus, *түжитъ,* *игре-самъ;* *gryźć się.* Brólis īdžiojas ne turiñs šiēna kelýje ir ne drens prašyti.

Ēgle, -lēs, f. *елъ;* *świerk.* *v.* īgle.

Eglēšake, -kēs, f. *еловая вѣтвь;* *gałęz świerkowa.*

Eglýnas, -na, m. *ельникъ;* *gaj lub las świerkowy.*

Eglīnis, -ne, *еловыи;* *świerkowy.*

Ēglus, -laus, m. *можжевельникъ (juni- perus communis);* *jałowiec.* *v.* kada- gys.

Ei, *междометие,* выраждающее угрозу; wyraża groźbę. Ei, gáusi tu už vogimā.

Eidauniñkas, -ka, m.; -ke, kēs, f. *xo- докъ,* *иноходецъ;* *mogący daleko i przedko chodzić, stępak.* Žiřgas (žirgas) tas gēras eidauniñkas.

Ēidina, *adv.* *иноходью;* *stępa.* Ašviēnei īna īdina kēlu akmenütu.

Eidinēti, -nēju, -nējau, *ходить* *мел-*

кимъ шагомъ; *chodzić drobnym krokiem.*

Ēidinti, -nu, nau, *засставлять идти;* *zmuszać iść.* Tu īdini tìnginius ant dárba. —

Ejè, *adv., da; tak, tak jest.* Ar pōte- riams zvānija? Ejè. *v.* gi (taīgi).

Ējēti, -ēju, -ējau, *идти (не далеко);* *iść (nie daleko).* Aš ījējau, ir tu paējēk.

Eigà, -ōs, f. *ходь, походка;* *chód.* Wai- kīnas nūsañkios eigōs, t. y. tur dīde- lus žiñgsnius.

Ēigastis, -stiēs, f. = eigà.

Eiklùs, -kli, *охотникъ,* *-ница ходитъ;* *lubiący chodzić.* Sēsers ne eiklos ūra, t. y. ne tur ukātos īti kur. 2) *ходкинъ, прыткій, быстрый (о ногъ, шашъ);* *bystry, przedki, lekki (o nodze, kroku).* Ta meñga eiklūjų žingsnēlų. Eiklos kojēlēs.

Eikštē, -tēs, f. *бродъ;* *bród.* Čia mūsų eikštē par ūpe, t. y. mēs vis če ī- name. 2)=ejkštis, -tiēs. *v.* brāstva.

Eikštis, tiēs, f. *поляна (oż льcy);* *pole czyste lub łąka w lesie.* Eikštis ūra īaūkyme tarp miškū. Išnēšk šiēnā eikštīn.

Eikvóti, -óju, -ójau, *расточатъ, тра- тить;* *trwonić, marnować, tracić.* Ne eikvók sàva tuřtu, t. y. ne kleisk.

Eiłà, lōs, f. = ailà, ailà, eilē.

Eilesýs, -sia, m. = ailà, ailà, eilē.

Eilīnis, -ne, *передной,* *рядовой;* *ko- lejny, szeregowy.* *v.* ailīnis.

Eilüti, -ūju, -avaū, *ставить въ ряды;* *stawić w szeregi.*

Eīmata, -tos, f. *шалость, баловство;* *swawola.* Par linū mēnes visókiu eīmatu ūra, t. y. savālų.

Eimatótis, -ójūs, -ójaus, шалитъ, баловатыся; swawolić. Vaīkei su meřgēmis eimatójas, t. y. grùmas, kùlas, gniáužújas, čiupójas, jódos.

Éinis, -nia, m. подъ болъшои птицы; gatunek wielkiego ptaka. Dìdele kárve, kaip baisiáusis éinis, stóvi ant kálna.

Elrosas, -sa, m. шелковая матеръя (камка); adamaszek. v. árosas.

Elsena, -nos, f. noходка; chód. Iš lytiēs, iš eīsenos kīta nesijūk. Gražiōs eīsenos vaīkis. v. eigà, eīgastis.

Eislùs, -slì, oxomnikz, -ница умму; chętny do pójścia. Bóba eisli, kuri ne véngia eīti. v. eiklùs.

Eismē, -ēs, f. ходьба, движение; chodzenie, ruch. Trýps, trýps ant viētos, kókia marčiōs eismē.

Eīti, einù (eitù), éjaū, ummu; išć. Ei-damiēm(?) výrams prié jaunōsios par vesélijas reīkia dainūti. Eīna sénis bambēdamas bañ, bañ, bañ. Kèlu ījint (= be-eīdamas) sutikaū ùbagą. v. brúškinti, bìzdinti, cangūti, drúžinti, dùčkinti, dujūti, dúmšinti, dúmšlenti, grìdyti, gùžūti, gužéti, kaivitimūti, kaustéti, kēbrinti, kebz-dinéti, kēbzlinti, kłumpinéti, kłùmpinti, kōburti, krýpšlenti, kudénti, kùdinti, kuñpti, kuzúti, kvēsinti, žatužiōti, lélūtis, mùžinti, pēžinti, ráiloti, rutūti, rùzlinti, slimpinéti, slímpinti, slùkinti, strüginti, škata-rūti, šlitiniūti, šlitūti, šlùmpinti, šlùminti, šturtūti, švētrinti, typénti, týsinti, váikščioti, vañplinti, vimz-dinéti, viñzdinti, zùiti, žiřglinti, žirghlóti.

Eītis, eīnas, éjos, impers., ummu, vez-

mu, споруться; powodzić się. Nesieīna, t. y. nesiseka. v. sèktis, kłótis.

Éjûte, -tés, f. ходьба; chodzenie. Prastà éjûte, kad šlāpia ir dérgia.

Eiženóti, -óju, -ójau, трескаться, лопнуть; rozpadać się, pękać. Nu-kiřstas (=nùkirstas) mēdis ir nutašýtas nū sáulēs eīzenója, t. y. płáišio. v. ižti, płáišioti, skilti.

Eižti (жем. eīžti, лит. jiēžti), -žù (лит. -žiù), -žiaū, шелушиться; łuszczyć. Aš žirnius eīžiau (=жем. eīžiau, лит. jiēžiaū) iš ánkščių. Pēlēs miēžius eīža.

Ekéčios, -čių, f. plur. борона; brona. v. akéčios.

Ekēja, -jōs, f. боронъба; bronowanie. Užstója ekējos łaškas, ekék diřvas. v. akéjimas.

Ekéti, -éju, -éjau, боронить; bronować. v. akéti.

Eketýs, -čia, m. прорубь; przerębel. Lède iškirstas eketýs. v. aketé.

Ekétvirbalis, -la (u akétvirbalis), m. зубъ у бороны; ząb u brony.

Ekmū, -meñs, m. камень; kamień. v. akmū.

Eīdavóti, -óju, -ójau, тягать (проводить время от nonойках и увеселениях); hulać.

Eīdija, -jos (=aldijà, -jōs, acc. al-dijà) f. членок; лодка; czółno; lódz. Brólis su eīdija płaūkia par Łéva (=Łéveni), par ùpi. Eīdija žēria ván-denę i šalis. v. łaīva, łyutas, váljis.

Elgimos (=elgîmos), нескл. сущ. (отъ глаг. elgtis), особенно у жем., *пое-ведение; prowadzenie się, sprawowa-nie się.*

Elgtis, -giūs, -giaūs, поступать, *весь-
му себя; zachowywać się, sprawo-
wać się*. Pōnas su žmonimis elgias
geraī.

Elmýderis, -ria, m. *суматоха, тревога; harmider, zgiełk, trwoga*. Kad susīmuša, bus elmýderis. v. ermý-
delis, armìdelis, armìderis.

Élnis, -nia, m.; -ne, nēs, f. *олень, лань;
jelen, łania*.

Émīkas, -ka, m.; -ke, kēs, f. *томъ
(ma), кто беретъ; ten (ta), co bie-
rze. Émīkas курс ūma (jēma)*. v.
iñti.

Éndra, -ros, f. *чулба, попойка; hu-
lanka, pijatyka*.

Endravóti, -óju, -bjau, *чулить (пробо-
дить время въ попойкахъ и увесе-
ленияхъ); hulać*. Endravóti ūra gerti
slūgai, šokinéti, lēbauti. Gaspadine
endravó, kaip pōnai išvažiū kur. v.
lēbauti, ełdavóti.

Éngti, -giu, -giau, *драть, сдирать,
обдирать; настойчиво требовать,
безсердечно поступать, прити-
нять; drzeć, zdzierać, obdzierać;
natarczywie wymagać, okrutnie po-
stępować, uciskać*. Vaīkis éngia skū-
rą su gauraīs. Kám tu éngi paži-
čiotą dāikta. Skōlininkas (=skoli-
niñkas) éngia māne, t. y. ūpa. 2)
refl., *тереться; присодитъ въ пора-
докъ, убирать; ocierać się; porząd-
kować, upiątać*. Ką tu če éngiés
be dárba, īngiau, t. y. triniēs? Aš
éngiūs: vaļaūs, šlūnūs, pļaunūs. v.
drēksti, gáldyti, grándyti, grémžti,
grénsti, valýtis.

Engtūvas, -va, m.; -ve, -vēs, f. *раби-
тель, притынитель (-тельница)*;

łupieżca, zdzierca, gnębiciel. Kas
éngia žmónis, tas engtūvas.

Ēras, -ra (жем.?) u demin. erēlis, -la,
m. *орел; orzel*. Trīs eraī atlēke gáu-
dyti vištas. Erēlis smarkūs paukštē-
lis. v. āras, arēlis.

Erčia, -čiōs, f. *видное, открытое мъ-
сто; widne, odkryte miejsce*. Pa-
dék rāktus eřčio (=erčiō), t. y. ant
stālo, o ne ankštō viēto. v. ertmē,
árčia.

Érdēti, -déju, -dējau, *напоминать; proć
się*. Siūlē kailiniū érdēti pràded. v.
iñti.

Er̄gelūtis, -ūjūs, -avaus, *возбуждаться,
раздражаться; wzniecać się, roz-
jaźrzać się*. Kraūjis výriška eřgelū-
jas priē mótriškos, kad pràdeda ly-
tētis. Ko tu eřgelūjīs, t. y. pykstī?

Erglūtis, -ūjūs, -avaūs, *чудить, ша-
лить, дурачиться; swawolić, doka-
zywać, dziwaczyć się*. Bùdelis er-
glūjas ant vesélijos (sōdvos), ant ùž-
gavēniū, t. y. čiūdijas, maitójas.

Érgti, -gu (num. érgiu), -giau, *ударять
(въ лицо); uderzać (w twarz)*. Aš
snùki ergù (=érgu), t. y. dūdu par
snùki. 2) *сдирать, сиаранывать,
сокребать; zdzierać, zdrapywać,
zeskrobywać*. Pijūkas érgti nusierge
(=nusiérgē) nōsi, t. y. dideleī nu-
brāzdina, nugrénde. v. éngti, grén-
sti.

Ērintis, -nūs, -naus, *шалить, ръз-
оиться; swawolić, dokazywać*. Vaī-
kai, kā jūs ērinatēs, t. y. kùlatēs.
v. jódytis, kùltis.

Érke, -kēs, f. *клещ (наспомое);
kleszcz (owad)*. Érke īsīsega, īsi-
siūrb ī mēsas, ī āpaugā. Vaīkas pa-

- pañpa, kaip érke, priédęs. Prirýja arieñkos, kaip érke. *v. árke.*
- Erlǖtis, -újús, -avaūs, *шалитъ*, *npo-
казитъ*; *swawolic*, *dokazywać*. Sénis erlū̄jas su mótriškoms. *v. jódytis*, kùltis, mál̄tis, érintis.
- Ermegà, -gos, f. *ccopa*; *kłotnia*. *v. bar-
n̄s.*
- Ermenà, -n̄s, f. *камешекъ*; *kamyk*. Eř- menas mečiaū iš dañža, t. y. akme- niùkus, ravédama. *v. akm̄u*, kùlis.
- Ermýdelis, -la, m. = elmýderis. *v. jái-
bis*, lérma, mañ̄stas.
- Ermótis, -ójús, -ójaus, *уудитъ*, *proka-
зитъ*; *dziwaczyć się*, *fglować*. Jau- nišk̄ par ùžgavénias kárdami piřšli, par vesélijas su lyčynomis ermójas. *v. čiúdytis.*
- Erškètýnas, -na, m. *терновище* (*мно-
ство, норосище терномъ*); *ciernisko*.
- Erškètìnis, -nc, *терновый*; *cierniowy*. Erškètìnis vainikas, kēlis.
- Erškètis (*жем.* éršketis), -čia, m. *тернъ*, *терновый кустъ*; *cierń*, *krzak cier-
niowy*. Tas ké̄lmas erškèčių prasikete īabañ.
- Erškètrôže, -žès, f. *шиповникъ*; *dzika
róza*. Úgūtas mēdis, apáugęs aksti- nañs, vadīnas erškètrôže. *v. erškè-
tis*, rôže.
- Erškètùtas, -ta, *тернистый*; *ciernisty*. Erškètùtas kēlis.
- Ér̄tas, tà, *обширный*, *широкий*, *npo-
сторный*; *obszerny*, *szeroki*, *prze-
stronny*. Ertì vařtai, kur šešeñ as- viéneis važiúja. Ertà stebulé išdvé- rusi. *v. ařdvas*, p̄latùs.
- Ertéti, -éju, -éjau, *расширяться*, *рас-
тягиваться*; *rozszerzać się*, *rozcią-
gać się*. Apsiaūtas ertéti išertéja, o skylé išpłatéja.
- Eřtinti, -nu, -nau, *расширять*; *roz-
szerzać*. Eřtink sprägą, kad galétus išvažiūti.
- Eřtis, -čia, m. *обширность*; *n prostor*, *n prostранство*; *obszerność*; *prze-
stwór*, *przestrzeń*. Koks če eřtis spragōs. *v. eřtas.*
- Ertm̄e, -m̄s, f. *n prostранство*; *prze-
strzeń*. Ertm̄e išsitenka (= išsiteňka) daūgel. *v. eřtis*, eřčia, árčia.
- Erzdéti, érzdu, -déjau, *ворчать* (*o co-
бакъ*); *warczeć* (*o psu*). Šū erzdé- das kánda. Šuvà érzd ézdamas. *v. urzdéti*, urzgéti.
- Erzelǖtis, -újús, -avaūs, *шалитъ*; *swa-
wolic*. Bóba su vaikañ erzelǖjas. *v. kùltis*, mál̄tis, erzdéti.
- Eřžiłas, -ža, m. *жеребецъ*; *ogier*. *v. áržiłas*, drigantas (= drigañtas).
- Érzinti, -nu, -nau, *дранить*; *dražnić*. *v. árzinti*, kíršinti, kiviřcyti.
- Es, *междометие, выражаютъе пону-
жденіе (о свинъ)*; *wyrażać przyna-
glanie (o świñi)*. «Es kur, es guñ-
ti» — taip vāra kiañles.
- Ēsa (*жем.*), по смыслу = esā. *v. búti.*
- Ēsans (*u īsas, esās*), -anti, *partic.*, *на-
ходящійся, присутствующій*; *znaj-
dujący się, obecny*. Dáiktas ant akiū īsans. *v. búti.*
- Ēsena, -nos, f. *кушаніе, пðда*; *jedzenie*. Ligónia meñka īsena. *v. ésti.*
- Ēsiłas, -ža, m. *оселъ*; *osioł*. *v. ásiłas.*
- Esýs, īsia, m. *хвощъ* (*equisetum*, *pa-
стеніе*); *skrzyp* (*roślina*). Žolé šiuřk- šta, narūta dèl trýnima šáukštù ya- dīnas esýs. *v. asýs.*

Ēskena, -nos, f. *annenumz; apetyt.*

Sēnis mažos ēskenos. Ligóne lēpna mažos ēskenos, t. y. mažai, patiki-maīs te-válgas.

Ēskus, -ki, *прожорливы;* żarłocny.

Žmōgus ēskus, t. y. daug ēda. v. ēdrūs.

Ēsti, ēdu, ēdžiau, n̄cť, жратъ; jeć, žrecć. Jāučei ne ēd remūnių. *O чело-снкъ «ести» употребляется рѣдко и притомъ съ оттѣнкомъ презрѣнія; o człowieku «esti» uzywa się rzadko, tylko pogardliwie.* A! ta rāgana dar ēda (*жретъ, зре*). v. čiaukšnōti, čiaumōti, čiaurōti, dekučlōti, kernā-zyti, knebčlōti, kutūti, pankšlōti, pauriōti, pluñptyti, rākštinti, rýti, runtýti, skałam̄byti, skanēstāuti, skanližāuti, skil̄vyti, smiližāuti, sprangēti, spranklōti, šlamātyti, šlāminti, švamplōti, vālgysi, vōbultti, zumplōti, žlaūgti, žlebernōti, žlep-nōti, žlōburti, žnabōti, žnagēti.

Esiūklis, -la, m. *podz pacmenia* (*хвощъ*); *gatunek rosliny* (*skrzyp*). Trikañpe žolē esiūklis. v. esýs, asýs; treñnis.

Ešerýs, -ria, m. *окунь*; *okuń.* Marti sàva ēšerj šiáušia, t. y. didžiūjas. v. ašerýs.

Ešis, ešiēs, f. *ось; сажень* (*древъ*); *os, sażeń* (*drzewa*). Gerà ešis málku

sukráuta, v. ašis; áktajnis, siéksnis, šútis, málka.

Et, *междометіе, выражаютшее неудо-волнство, презрение; wyraża nie-zadowolenie, pogardę.* Et! pūsta gāra, ne búsia če, verčiaū išeiti. Et! kān sēnis kañba niēkus. Et, duñnius, muñkis!

Evēti, v. avēti.

Ēzdinti, -nu, -nau, *даватъ нсть, коп-митъ; dawać jeć, karmić.* Ne kin-kýk, alè ēzdink (=ēdink) dar árkli. v. ēsti, ēdinti.

Ežē, ežēs, f. *межка; miedza.* Ant ežēs besiluntūja bóbos. Ežem̄is nuēja meřga, t. y. pasiléida.

Ežiéna, -nos, f. *ежевина* (*ежевое мясо*); *jezowe mięso.*

Ēžeras, -ra, m. *озеро; jezioro.*

Ežerýnas, -na, m. *озерище* (*высох-шее озеро*); *jezierzysko.* Spangūlēs (= spañgūlēs) áuga ežerýnūse.

Ežinēti, -ēju, -ējau, *искать, ловить* ežej; szukać, łapać jeże. Brólis eñna ežinēti, t. y. ežiūs gáudyt.

Ežinis, -ne, *смежныи, норубежныи; przyległy, pograniczny.* Músų žemēs ežinēs, t. y. par ēžę tribavójas. v. ežē.

Ežys, ēžia, m. *ежъ; jeż.* Ežys dýgus šniukštinē pašaleiñs.

G, g.

Gābałas, -la u gābalis, -la, m. *комъ,* *kycokъ; kawał, kęs.* Gēras gābałas žemēs. Paviržiū gābalis žuviēs, īa-šiniū, kēpałas dūnos.

Gābałotis, -ojūs, -ojaus, *продолжать*

житъ, *существовать, держаться;* jeszcze żyć, istnieć, trzymać się. Aš gābałojūs, t. y. gývasty turiūs. v. gývoti.

Gābanas, -na, m. *беремя, охапка* (*спна,*

соломы); *brzemię, wiązka (siana, słomy)*. Gābanas šiēna, šiaudū, linū. *v. Glēbys, plūkštas (plūkštas)*.

Gabéndinti, -nu, -nau, *приказывать или давать нести (что-нибудь); kazać lub dawać nieść*.

Gabénti, -nù, -naū, *нести, тащить; nieść*. Sēnis drūskā gabéndava į Užnemūnį. Gabénk greītai pavōgęs tāvorus. *v. něsti, boginti*.

Gabijà, -ijos, f. *люстры, канделябрь; żyrandola, pajak, świecznik z ramionami (świeca uroczysta)*. Par veseliją (sōdvą) stālas gabija užšviestas (= užšviestas). *v. žvāke, rekēzis*.

Gabike, -kēs, f. *злой дух, бес; zły duch, djabel*. Tą ubagą gabikēs atkauke (= atkauke) iš kuriōs Padalijos, t. y. ans ateīvis. Kad tāve gabikēs pajūtum. *v. nākšis, jūdāsis, vēlnis*.

Gabinti, -nù, -naū, *оцинивать, -ятыся; uczepliać, -ać się*. Vānagas kójas gabin į vištos nūgarą. 2) *заманивать, zwabiać*. Gaspadōrius nor gabinti sāva skoliniñką, vaīkį arbà meīgą, t. y. parvilóti, parvadinti, īvōbyti. Gabinaū gývoli į tvārtą, t. y. īvōbijau. *v. viloti, kabinti, gabénti*.

Gabjáujis, -ja, m. *пирюшка по окончанию молотьбы; uczta po zakończeniu młóćby*. Ant gabjáuja, t. y. ant baigtuviu kūlēs muš gaīdī išsértą priē vētyma, pakīšę po pūdu; kad užmuš, geraī, o kad išbēgs, sukūlus pūdą, tai gaīdžia čēstis, ir palīks gývas. *v. jáujis, jáuja*.

Gābužas, -ža, m. *куча, сорвокс; kupa, plik, zwój*. Taipjaū gābužas gēras pōpieros sudētas. 2) *юрстъ, ма-*

лостъ (= demin. gabužēlis); garść, mała ilość. Gābužas žolēs, šiēna. Gabužēli šiaudū po pāžasče atnēšk. *v. plūkštas (plūkštas), pāpūžas, gamulys*.

Gācnas, -nà, *истый, настоящий; prawdziwy*. Gācnas vagis, t. y. vāratnas.

Gačnūs, -nì, *нарядный, нарядно одевающийся; elegancki, strojniś*. Žmōgus, kurs visūmet pasirēdēs, tai gačnūs. *v. gašūs*.

Gadāuti, -áunu u -áuju, -avaū, *ожидать, желать; pragnąć, żądać*. *v. gedāuti, geidāuti*.

Gadýne, -nēs, f. *время, времена; czas, czasy*. Šiō gadýnē maž teisybēs: vāndenį bēgantį āpsuk. Senovēs gadýniū dainą ringūk. Išaūša gerā gāgýne vāikščioti po sōdą. *v. mētas, īaikas, čēsas*.

Gadinti, -nù, -naū, *нормить; psuć*. Atžindūlis gál žavēti, gadinti. Kam gadini māna kiřvī? *v. gōnyti, gaišinti, naikinti, anūti*.

Gādyti, -iju, -ijau, *мирить, примирять; godzić*. Aš gādiju su arieñka sāva kaimýnā bījomą ir mylimą. Sukiršusius, bārančius gādyk. 2) *одолевать,ссужать; pozyczać*. Gādyti pagādyk jam kiřvī. 3) *refl., мириться; приходитьсь; godzić się*. Gādykis su jūmi, nesibārk. Sēnis man gādijas dēde, tau tetuļēnas.

Gadl̄vas, -va, *мирный, спокойный, mumiū; zgodny, spokojny, cichy*. Výras māna ne gadl̄vas, t. y. vis pīktas, vis kékia, vis blazgātija.. *v. taikūs*.

Gādnas, -nà, *достойны*; *godny*. *v.* *veřtas*.

Gādnastis, -tiēs, f. (*u m.*) *достоинство*; *godność*. *v.* *veřte*, *vertýbe*.

Gagēti, -gù, -gējau, *закаять*, *zakaty*; *gęgać*. Žañsys eñdamos gag. *v.* *taralūti*, *tararūti*, *łalēti*, *kirkščiōti*, *gagnóti*.

Gagīnti, -nù, -naū, *засставлять* *zakaty*, *wyzywać* *zakotwienie*; *zmuszać gęgać*, *sprawiać gęganie*. Ne dūk gagīnti žañsis, t. y. *gnáibyti*. *v.* *gagēti*.

Gagnóti, -nóju, -nójau, *закаять*; *gęgać*. Žañsinas *gagnó*. *v.* *gagēti*.

Gagōnas, -na, m. *закутух*; *kto gęgocze*. Gagōnas *gagēja*, žañsys *łalēja*. *v.* *žañsinas*, *gargadōnas*.

Gáida, -dos, f. *напъев*, *мелодия*, *голос*; *ударение*; *nuta*, *melodja*, *głos*; *accent*. Gañdras ni-kokiōs gáidos netur. Kaip pasénst žmōgus, ir gáida prapūl. *v.* *giēdōti*, *bañsas*, *žādas*.

Gaīdas, -da, m. *сильное желание*, *npu-*
xom, *смлостъ*, *похотъ*; *żądza*, *za-*
chcianka, *pożądliwość*, *namiętność*. Móters ūra dìdelis gaīdas visū nesūmaniu, t. y. priē vałgiu, smiližāvima, visuř, kur paleñkia šīrdj. Páreis vīsas jōsios gaīdas, kaip ne gaūs, ko geidžia. *v.* *geidulys*, *īgai-*
das, *ùžgaidas*.

Gaidinēti, -ēju, -ējau, *собирать* *uva-*
nijatb; *zbierać kurczęta*. Úbagas važiūs gaidinēti klebōnui. *v.* *gaidys*.

Gaidys, -džia, m. *пътмухъ*; *kogut*. Ant trijū karālū gaīdžia žiñgsnis diēna pratiñst, t. y. pribūn diēnōs. Kélau, kaip gaidys ant šanšlavýna išsirīta.

Gaidkójis (=gaīdkojis), -ja, m. *подъ*
люди; *gatunek jagody*. Gaidkójei (úgos) rūgštesnì už vištkójus. *v.* *úga*. Gaīdpirštis, -čia, m. *подъ* *растения*; *gatunek rośliny*. *v.* *gaidkójis*.

Gaīdra, -rōs, f. *свѣдо*; *pięknna*, *jasna* *pogoda*. Ródos gaīdra ant dangaūs. *v.* *giēdra*.

Gaīdrytis, -ijas, -ijos, *свѣдрѣть*, *прояс-*
няться; *wypogadzać się*, *rozjaśniać* *się*. Gaīdrijas īaukē, t. y. prógydrulei ródos, bus gaīdra. *v.* *pratikti*, *błaivytis*, *šveñintis*, *švaistytis*, *giē-*
drytis.

Gaidrūs, -rī, *свѣдреный*, *ясный*; *po-*
godny, *jasny*. Koks gaidrūs óras par šiēnpjútì šīmet.

Gaidūti, -ūju, -avaū, *произносить*
съ напъевомъ; *ставить ударение*; *śpiewanie wymawiać*, *akcentować*.

Gaidžiāgystis, -čia, m. *раннее время*,
когда поютъ пѣтухи; *czas poranny*,
kiedy pieją koguty. Gajdžiāgysty kēlime šendiēn. *v.* *gaidys*, *gýsti*, *apý-*
gaidis.

Gaīgałas, -ła, m. *сезонъ*; *kaczor*. Gaīgałas antlipēs ánti pàmin ir apšaūk (apšok?). *v.* *zažinas*, *ántinas*.

Gaīłas, -ła, *demin.* gailēlis, -la, m. *жалость*, *сожалѣніе*; *żal*, *litość*. Dukteřs dìdelis gaīłas, kad ūra gaīlinga. Jau gailēli targailēja ir šir-déle parskaudéja. Gaīłas māne jém, t. y. *gailūs*, *bróla*.

Gaīlastīngas, -ga, *жалостливый*, *состра-*
дателный, *милосердый*; *lito-*
ściwy, *miłosierny*. Jijē gaīlastīngā pōni.

Gaīlastis, -čia, m. *жалость*, *состра-*
даніе; *litość*, *żal*. *v.* *gaīłas*.

Gailesys, -sia, m., v. gaīlastis.

Gaīlestis, -čia, m., v. gaīlastis.

Gailéti, -la, -léjo, *impers.*, жаль; *szkoda*. Man gaīla tévēla, man gailēs brolužēla. Man gaīla jo, rūtū.

Gailéjis, -lūs, -léjaus, жалюти, сокрушиаться, сострадать; żałować, *lito-wać się*. Gailēsis jiējiē, kad žentas išvažiāva. Gailūs, t. y. dýžiūs, kremtūs, tan padāres. v. dýžtis, gailéti, gedéti, kriūstis.

Gailýbe, -bēs, f. жалость, сожаление; *liwość, žal*. v. gailūs.

Gailingas, -ga, жалостливый, сострадательный; чувствительный; *lito-ściwy, czuły*. Kas gaīlisi žmōgaus, tas gailīngas. Sūnus ne gailīngas, t. y. nesigaīli mótynos. Brólis gailīngas, kad pamāta veřkianti, pats veřkia ir gaīlisi kīta, kad mùša. v. gailūs, gaīlas.

Gāilinti, -nu, -nau, возбуждать сожаление; *wzbudzać žal, żalić*. Sesū gāilina māne, t. y. kviētką róda, o ne dūda. v. gailéjis, māsinti.

Gāllis, -la, m. багунъ, багульникъ (*spiraea ulmaria, trawa*); świnie bagno (ziele). Gaīlei áuga tarp vaivóru. Gaīlū ir dīlgū dūk žansiuķams, tai ne dvēs. v. žolē.

Gāliti, gaīlsta, gaīla, *impers.*, жаль; *szkoda, žal*. Gaīliti pagaiīla man vaīka, kad jiñji taīp žūda. v. gailéti, pasigaīliti.

Gaiłū, n., жалко; *żal*. Gaiłū žiūrēti. v. gailūs.

Gailūmas, -ma, m. нôкость (щелока, дыма); *ostrość, gorkość* (*ługu, dy-mu*). Gailūmas šárma riēves jūdu

marškinij išėda. Dūmū gailūmas akis éd.

Gaiłūs, -lī, жалостливый, сострадательный; *litośny, litościwy*. Kurs gaīlisi bróla, tas gailōs širdiēs. 2) заслуживающий сострадания, со-жалюти; *godny politowania, warty ubolewania*. Gaīla rūtū, dar gailēsnios jáunosios diēnēlēs. 3) нôкий, острый, терпкий, горький; *gryzacy, ostry, cierpki, gorzki*. Šárma gaiłauš reškia. Gaīlūs dūmai. Gailī putà muīla. Rasà gailī akis éda. Sesē liēja gaīles āšaras. v. gailingas; šiaurūs, skurdūs.

Gaimarūti, -ūju, -avaū, *mitikaty*, ме-дитировать; *mitręzyć, marudzić*. Ne gaimarūkite rīdindami smeñnā ākmenē. v. gaišūti, trūkti.

Gaimīnti, -nū, -naū, рождать, пло-дить; *rostaty*; *zawodity*, -iťsya, обзəодить; *rodzić, płodzić; ho-dować; zaprowadzać, nabywać, zao-patrywać się*. Kūdikī, gývolī, gīriā gaimīnti. Gērā drabūži gaimīnti iši-gaiminaū. 2) *refl.*, расположаться, размножаться; *rozplądzać się, roz-mnażać się*. Iš grúda sēkłos gaimīnas, t. y. viñsa, šimtaī. v. giñti, viesti.

Gainiōti, -ōju, -ōjau, *гонять*; *upędzać*. Kám tu gainiōji višta? gainiōk staīgū veřši. 2) *refl.*, *гоняться*; *upędzać się, uganiać się*. Vaikaī gainiōjas viens kīta. Piēmū kárve gainiōjasi. v. giñti, vajóti, vaikýti.

Gáire, -rēs, f. *өнха, тъчина*; *wiecha, tyka, tyczka*. Gáirēs (pùkštys) ant piēvū, kad ne ganýtum. Ùžsmeige brólis gáires, kur gal brīsti par ùpi.

2) *высокое място, возышение; wy-niosłe miejsce.* Gáire ūra iškeliamas žemės. 3) *тая, течение (воздуха); място, подверженное действию ветра; ciąg, przeciąg (powietrza); wy-dmuch, przedmuch.* Viēta, kur vējis šviipdamas pūčia, būs gáire. Ant vēja gáirės stóvi namaī. Gáire ūra ātgaišis vēja, t. y. tākas vēja. v. āt-gara.

Gáirinti, -nu, -nau, *сильно дуть, завы-сать, вить (о ветре); mocno dąć, wiać świszcząc, wyc (o wietrze).* Par īangą vējis gáirin, t. y. šviipdamas pūčia. Ant ātgaros (ātgaišia) stovējau, kur gáirin šiaurys, t. y. párpučia par drabužiūs, kad stýgti ne gal. 2) *расшатывать, поднимать; wzruszać, podnosić.* Gáirin vējis želmenis, t. y. pūčia, iškela žemę. 3) *носить, разносить; unosić, rozno-sić.* Vējis gáirin, t. y. nēša, smilti. v. pūsti, dūmti.

Gaiša, -sōs, f. *ходь, течение (действия, состояния); tok, bieg, ciąg (czynno-ści, stanu).* Ta gaiša (instrum., безостановочно, безпрерывно) vēmia ligónis, t. y. be párstoja. v. trūkis, gaištas.

Gaišas, -sa, m. *сияние, блеск; światło, blask.* Ve, īumpi (?) gaišas ant dangaūs. v. pažarà.

Gaišras, -sra, m. *зарево; ogniennyj stolb (на небо); luna; słup ognisty (na niebie).* Gaisraī, t. y. atspinduleī ant dangaūs iš vēja, šaļčia dī-dela. Gaisraī (stułpaī) raudóni ant dangaūs priēš šaļt. Naktiēs gaišre, t. y. mēnesiēno, važiavaū į viētā. 2) *пожар; pożar.* A, je, koks tēn

gaīras matyti, rāsetās kelī budīkai dēga. Īsigruzdēja ugnis, ir pakila gaišras. 3) *жар; zapalzyć cieś-ть, iżpiec; pasja, zapal, gniez.* Kūnigas spaviednycio į gaisrūs pāšok dēl griekū, t. y. stójas supykę v. gaīsas, gaīzdras, spindulys. Gaisrūs, -sri, *слоний, громкий; sła-ny, głośny.* Tolī ūra gaisrūs miestelis, t. y. garsūs.

Gaisrūti, -ūju, -avaū, *сентим, -имъс; iżpomyć; świecić się, błyszczeć.* Aušr gaisrūja. Par pāmatā gaisrū, ka kiáuras.

Gaištas, -sta, m. *ходь, течение; tok bieg, ciąg.* Kūdikis ligō veikia vienigaistu (безостановочно). v. gaīsa.

Gaišaišoti, -ōju, -ōjau, v. gaišaūti.

Gaišaūti, -ūju, -avaū, *мышкатъ, мыш-котно дпълатъ; marudzić, mitrężyć powoli robić.* Ne gaišaūk, t. y. ne trūk.

Gaiščioti, -oju, -ojau, *вдыхать из себя отъ времени до времени струю воздуха, конуульсивно издавая при этом слабый звукъ; всхлипывать; кончаться, умирать; urywco wydu-chać powietrze, wydając przy tym konwulsyjnie słaby głos; lkać, szlo-chać; konać, umierać.* Vaīkas gaiščioja, t. y. īšganstī turēja, krūpsēja ir mire. v. gaīsti.

Gaišinti, -nū, naū, *уничтожать, исстремлять; trącić; niszczyć; tracić.* Prūsai gaišin lietūvininkus. Ne gaisink pinigū, jaunū aguřku. 2) *задерживать, мышать, замедлять; zatrzymywać, przeszkać, opóźniać.* Ne gaisink jiñjū nū dárba. v. gaīsti, głódyti, vīlbinti.